

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/136/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612200991
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyaková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4612200991.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Dagmar Podhorcovej, v právnej veci navrhovateľky: G. F., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko: Q. H., O. XXX/XXX, t. č. S., X. XXXX/XX, proti odporcom: 1/ B. X., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko: N., C. XX, t. č. vo výkone trestu vo Väznici F.-W., O. XXX, P.O.W. XXX, 2/ P. P., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko: Y. XX, 3/ Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko: Y. XX, odporcovia v 2. a 3. rade zastúpení advokátom: JUDr. Vladimír Varga, so sídlom Topoľčany, Škultétyho 654/1, o určenie neplatnosti právnych úkonov, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 31. mája 2013 pod č. k. 4C/23/2012-404 v spojení s opravným uznesením zo dňa 31. mája 2013 pod č. k. 4C/23/2012-410 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi v I. rade náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľka je **p o v i n n á** zaplatiť odporcom v 2. a 3. rade náhradu trov odvolacieho konania v sume 37,84 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku JUDr. Vladimírovi Vargovi.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy V1829/09 uzatvorenej medzi navrhovateľkou a odporcom v I. rade, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, kat. úz. H., zapísaných na LV č. XXX ako parc. č. 1052/10, parc. č. 1052/16, parc. č. 1052/30, parc. č. 1052/31, parc. č. 1052/32 spolu s rodinným domom súp. č. XXX na parc. č. 1052/30, návrh na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy V 139/10 uzatvorenej medzi odporcom v I. rade a odporcami v 2. a 3. rade, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam, návrh na určenie výlučného vlastníckeho práva navrhovateľky k uvedeným nehnuteľnostiam a návrh na vypratanie odporcov v 2. a 3. rade z uvedených nehnuteľností zamietol. Odporcovi v I. rade náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľku zaviazal zaplatiť odporcom v I. a 2. rade náhradu trov konania na trovách právneho zastúpenia každému v sume 185,72 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrh navrhovateľky na určenie neplatnosti kúpnych zmlúv, návrh na určenie vlastníckeho práva ako aj na vypratanie odporcov v 2. a 3. rade nie je dôvodný, preto ho zamietol. Medzi navrhovateľkou a odporcom v I. rade došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam za dohodnutú kúpnu cenu 30.000 eur, ktorá mala byť vyplatená v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy. Kúpna zmluva bola podpísaná predávajúcou a kupujúcim a na jej základe došlo k zápisu vkladu vlastníckeho práva do katastra. V prípade uzavretia kúpnej zmluvy došlo k dohode zmluvných strán o predmete kúpy ako aj kúpnej cene a následne aj ku vkladu do katastra nehnuteľností,

a preto je táto kúpna zmluva platná. Navrhovateľka sa domáhala určenia jej neplatnosti s poukazom na § 37 ods. 1 a § 39 OZ a následne od neplatnosti tejto kúpnej zmluvy odvodzovala aj neplatnosť ďalšej kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi odporcom v I. rade a odporcami v 2. a 3. rade. Navrhovateľka neuviedla žiadny právne relevantný dôvod, pre ktorý by súd musel kúpnu zmluvu považovať za neplatnú. Tvrdenie, že odporca v I. rade jej nevyplatil dohodnutú kúpnu cenu pri podpise zmluvy a ani následne, neboli v konaní nespochybniteľne preukázané a súd ani ďalšie dokazovanie nevykonával, pretože pokiaľ by aj nedošlo k vyplateniu kúpnej ceny, tak táto skutočnosť by bola len dôvodom na vymáhanie nesplneného záväzku, prípadne na odstúpenie od zmluvy, ale nespôsobovala by neplatnosť kúpnej zmluvy ako celku. Je možné, že predávajúci po uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty môže odstúpiť od zmluvy pre nezaplatenie kúpnej zmluvy, avšak navrhovateľka takto neurobila. Keďže táto kúpna zmluva je platná, aj následná kúpna zmluva uzatvorená medzi odporcom v 1. rade a odporcami v 2. a 3. rade je platná. Preto súd návrh zamietol a zároveň zamietol aj návrh na určenie vlastníckeho práva, pretože neuviedla žiaden pravý dôvod, pre ktorý by mala byť považovaná za výlučnú vlastníčkou nehnuteľností. Zrejme toto stanovisko odvodzovala od tvrdenej neplatnosti predchádzajúcich kúpnych zmlúv. Z uvedených dôvodov zamietol aj návrh navrhovateľky na vypratanie nehnuteľností odporcami v 2. a 3. rade. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a odporcovi v I. rade náhradu trov konania nepriznal, pretože v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy nevznikli a zároveň odporcom v 1. a 2. rade priznal náhradu trov konania na trovách právneho zastúpenia v sume 185,72 eura pre každého.

Opravným uznesením z 31.05.2013 súd opravil výrok rozsudku tak, že v treťom odseku má správne byť uvedené, že navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcom v 2. a 3. rade náhradu trov konania na trovách právneho zastúpenia každému v sume 185,72 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil postupom podľa § 164 OSP a opravil tretí výrok časti rozsudku, pretože je nepochybné, že sa má jednať o odporcov v 2. a 3. rade, keďže o trovách konania vo vzťahu k odporcovi v 1. rade už bolo rozhodnuté.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadla v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľka a domáhala sa jeho zrušenia a vrátenia veci na nové konanie. V dôvodoch svojho odvolania uviedla, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Základom pre rozhodnutie o celej žalobe je vyriešenie otázky platnosti alebo neplatnosti kúpnej zmluvy medzi ňou a odporcom v 1. rade. Ak bude tento právny vzťah vyriešený v jej prospech, potom bude môcť byť rozhodnuté aj o jej ostatných nárokoch, ktorých sa žalobou domáhala. Jednoznačne trvá na tom, že odporca jej na kúpnej cene nezaplatil ani cent. Kúpu sprostredkoval jej zať, ktorý ju ubezpečil, že keď bude mať odporca list vlastníctva, kúpna cena bude vyplatená. Odporca v I. rade ju podviedol a nehnuteľnosť odpredal odporcom v 2. a 3. rade. Podstata prvej zmluvy pri posudzovaní jej platnosti je v tom, či bola alebo nebola vyplatená za tieto nehnuteľnosti kúpna cena. Dôkazné bremeno je v tomto prípade na odporcovi v I. rade, aby nepochybné preukázal zaplatenie celej kúpnej ceny. Bola s odporcom pred podaním žaloby niekoľkokrát v kontakte, avšak žiadny písomný dôkaz nevie predložiť. Podľa jej názoru je však tento právny vzťah neformálnym a nevyžaduje ani písomnú formu, preto z jeho postoja je možné vyvodiť, že od tejto zmluvy bolo možné odstúpiť platne, a preto ju anulovať.

K odvolaniu sa vyjadrili odporcovia v 2. a 3. rade, ktorý navrhli rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a zároveň priznať náhradu trov odvolacieho konania. Vo svojom vyjadrení uviedli, že navrhovateľka v odvolaní len opätovne uvádza skutočnosti, ktorých pravdivosť nebola v prvostupňovom konaní nijako preukázaná napriek vykonaného dokazovaniu. Otázku platnosti pôvodnej kúpnej zmluvy si súd prvého stupňa riadne vyriešil a podrobne v rozhodnutí vysvetlil, prečo muselo byť rozhodnuté o zamietnutí návrhu v celom rozsahu. S týmito dôvodmi sa plne stotožňujú. Navrhovateľkou v odvolaní žiadané zrušenie a vrátenie veci na nové konanie nemá žiadne opodstatnenie, pretože v odvolaní len zopakovala a nepreukázala svoje tvrdenia.

K odvolaniu sa vyjadril odporca v I. rade a žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedol, že kúpnu zmluvu považuje za platnú a za nehnuteľnosť zaplatil kúpnu cenu 30.000 eur. Časť kúpnej ceny vyplatil banke ako zostatok hypotéky a zvyšok vyplatil navrhovateľke. S navrhovateľkou nikdy nebol v žiadnom kontakte písomnom alebo ústnom, táto od zmluvy neodstúpila a je

nelogické, aby nehnuteľnosť predala bez vyplatenia kúpnej ceny a len tak odletela do S. s celou rodinou. Celá rodina bola len na sociálnych dávkach, preto sa pýta, odkiaľ by mali finančné prostriedky na cestu do S., pričom podotýka, že letenky boli zaplatené potom, čo celú sumu vyplatil navrhovateľke. V závere uviedol, že má čisté vedomie, že kúpnu cenu celú vyplatil a po uzatvorení zmluvy s navrhovateľkou nebol v kontakte písomnom alebo ústnom, a táto od zmluvy nikdy neodstúpila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Z obsahu spisu vyplýva, že 11.08.2009 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi predávajúcou G. F. a kupujúcim B. X. o prevode nehnuteľností tak, ako sú uvedené v zmluve pričom v bode III. kúpnej zmluvy sa zmluvné strany dohodli na kúpnej cene 30.000 eur, ktorá kúpna cena bude predávajúcej vyplatená v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy. Na základe takto uzatvorenej zmluvy bol podaný návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti. Správa katastra povolila vklad vlastníckeho práva do katastra pod č. V XXXX/XX 13.10.2009. Ďalej bolo zistené, že 27.01.2010 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi predávajúcim B. X. a kupujúcimi P. P. a Y. P. o prevode tých istých nehnuteľností, ktorej vklad bol povolený rozhodnutím zo 07.04.2010 pod č. V 139/10. Navrhovateľka sa domáhala určenia neplatnosti týchto zmlúv z dôvodu, že kúpna zmluva uzatvorená medzi ňou ako predávajúcou a odporcom v I. rade je neplatná z dôvodu, že odporca jej nevyplatil kúpnu cenu.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Ak ide o právny úkon, pre ktorý je pod sankciou neplatnosti určená písomná forma, musí byť určitostí prejavu vôle daná obsahom listiny, na ktorom je zaznamenaný. Nestačí, že účastníkom právneho vzťahu je jasné napr. čo je jeho obsahom, predmetom zmluvy ak to nie je poznateľné z jej textu. Určitosť písomného prejavu vôle je objektívna kategória a taký prejav vôle by nemal vzbudzovať dôvodné pochybnosti o ich obsahu ani u osôb, ktoré nie sú účastníkmi daného zmluvného vzťahu.

Zmluvy o prevode nehnuteľnosti musia mať písomnú formu (§ 40 ods. 1 OZ). Z toho vyplýva, že vôľa smerujúca k prevodu nehnuteľnosti je právne významná len v prípade, ak je prejavovaná v písomnej forme. Ak je vôľa prejavovaná v takej zmluve v rozpore so skutočnou vôľou účastníkov, ide o omyl v prejave, ktorý môže byť právne významný iba za podmienok § 49a OZ. Vôľa účastníkov, ktorá je v obligatórnej písomnej zmluve vyjadrená, je právne nevýznamná. V takom prípade je možné skutočnú, ale neprejavujúcu vôľu účastníkov realizovať iba zmenou zmluvy vykonanou v písomnej forme a podpísanou účastníkmi, prípadne uzatvorením novej zmluvy. To platí i pre prípady, keď je prejav v rozpore s vôľou účastníkov.

Absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ pre jeho nedovolenosť nastáva v prípade, ak : 1/ právny úkon svojim obsahom odporuje zákonu. Nemusí ísť vždy o rozpor s Občianskym zákonníkom alebo aj s inými zákonmi, 2/ ak právny úkon obchádza zákon a 3/ ak sa právny úkon prieči dobrým mravom. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah alebo účel ocitne v rozpore so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch určuje, aký má byť obsah ich konania, aby bolo v súlade so základnými zásadami právneho poriadku štátu. Výpočet dobrých mravov nie je možné zo

zreteľom ich mnohotvárnosti určiť, pretože morálne zásady spoločnosti a v dôsledku toho i dobré mravy sa vo vzájomnom občianskom spolužití rozvíjali.

Z uvedených skutočností vyplýva, že právny úkon musí byť urobený jasne a zrozumiteľne tak, aby z neho bol prejav vôle jasný bez akýchkoľvek pochybností, pretože vôľa konajúceho musí byť jednoznačne zrozumiteľná, nie je možné nedostatok zrozumiteľnosti a jasnosti odstraňovať výkladom.

Kúpna zmluva o prevode nehnuteľnosti je dvojstranným hmotnoprávnym úkonom, ktorý musí spĺňať požiadavky ustanovené všeobecnou časťou Občianskeho zákonníka, menovite ust. § 7 a nasl. pre právne úkony, ako prejave vôle účastníkov v občianskoprávných vzťahoch. Právny úkon musí byť okrem iného určitý (§ 37 ods. 1 OZ), nesmie obsahom alebo účelom odporovať zákonu alebo ho obchádzať a nesmie sa priečiť dobrým mravom (§ 39 OZ), musí byť urobený v písomnej forme tak, aby prejavy účastníkov boli obsiahnuté na tej istej listine. Len pri dodržaní uvedených požiadaviek je právny úkon platný, pričom tieto požiadavky sa musia vzťahovať na všetky podstatné náležitosti kúpnej zmluvy ohľadne prevodu nehnuteľnosti - jej účastníkov, predmetu kúpy a kúpnej ceny a to ku dňu uzavretia takejto zmluvy. Pritom úmysel strán musí byť zistený len zo zmluvy samotnej, lebo ide o prísne formálny právny úkon. Ak nie je vôľa prevodcu dostatočne a kvalifikovane prejavovaná zvlášť, ak zákon stanoví, že sa tak má stať písomne na jednej listine, nemôže potom nedostatočne prejavovaná vôľa zakladať právne následky. Inými slovami, vykladať možno len to, čo je v kúpnej zmluve nie celkom jednoznačne uvedené, či zmienené, nemožno výkladom nahrádzať to, čo v nej chýba, resp. nie je ani naznačené alebo diametrálne odlišne uvedené.

V prvej kúpnej zmluve si účastníci zmluvy dohodli všetky základe dojednania, ktoré má kúpna zmluva obsahovať a to predmet zmluvy a kúpnu cenu, táto zmluva je po formálnej obsahovej stránke perfektná. Navrhovateľka sa domáha určenia neplatnosti tejto zmluvy len z dôvodu, že kúpna cena tak, ako je uvedená v článku III. kúpnej zmluvy pri podpise nebola vyplatená. Súd prvého stupňa správne vo svojom rozhodnutí konštatoval, že uvedená kúpna zmluva je platná a odvolací súd sa s takýmto právnym posúdením plne stotožňuje. Odvolací súd navyše dodáva, že tvrdenie navrhovateľky, že odporca jej nevyplatil dohodnutú kúpnu cenu pri podpise zmluvy a to či už v celosti alebo čiastočne, nespôsobujú neplatnosť kúpnej zmluvy absolútne, pretože tento právny úkon bol uzatvorený tak, ako vyžaduje zákon a nevyplatenie kúpnej ceny je len dôvodom na odstúpenie od zmluvy. Nevyplatenie kúpnej ceny nie je dôvodom na určenie neplatnosti zmluvy, bol by to len eventuálne dôvod na odstúpenie od zmluvy.

Odvolací súd sa preto stotožnil so súdom prvého stupňa v tom, že v tomto smere nebolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie, pretože svedkovia, ktorí by mali preukázať, že kúpna cena vyplatená nebola, by na právnom posúdení veci nič nezmenili. V konaní napokon účastníci ani nepopierali, že by nemali záujem uzatvoriť kúpnu zmluvu, sama navrhovateľka potvrdila, že sa dohodli tak na predmete kúpy ako aj kúpnej cene a samotné nevyplatenie kúpnej ceny nerobí túto kúpnu zmluvu neplatnou. Tvrdenie navrhovateľky, že odstúpila od zmluvy sa v konaní ničím nepodarilo preukázať, v tomto smere neuniesla dôkazné bremeno, pretože tieto skutočnosti uvádzala až v odvolaní, aj keď v odvolaní žiadne návrhy na vykonanie dokazovania v tomto smere neprodukovala a napokon, na súde prvého stupňa bola poučená podľa § 120 ods. 4 OSP.

Navrhovateľka sa ďalej domáhala určenia aj následnej neplatnosti ďalšej kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi odporcami v 2. a 3. rade ako kupujúcimi a predávajúcim odporcom v I. rade, pričom túto zmluvu považovala za neplatnú len z dôvodu, že je neplatná zmluva ktorú uzatvorila s odporcom v 1. rade. V tomto smere súd prvého stupňa správne posudzoval, či táto kúpna zmluva je neplatná, pričom správne dospel k záveru, že ani v danom prípade neboli preukázané dôvody neplatnosti kúpnej zmluvy, pretože bola uzatvorená tak, ako ukladá zákon. Keďže navrhovateľka sa domáhala aj určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a svoj návrh odôvodňovala len od určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, správne i v tomto smere súd prvého stupňa jej žalobný návrh zamietol, keďže kúpna zmluva, ktorou previedla vlastnícke právo k nehnuteľnosti je platná. Z uvedeného nemožno vyvodiť záver, že by bola vlastníčkou prevádzaných nehnuteľností. Preto sa nemohla úspešne domáhať ani vypratania nehnuteľnosti zo strany odporcov v 2. a 3. rade. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako

vecne správny potvrdil a potvrdil rozsudok i v časti náhrady trov konania účastníkov ako vecne správny podľa § 219 OSP.

Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že odstúpenie od zmluvy je jednostranný adresovaný právny úkon, ktorý sa stáva účinný tým, že dôjde do dispozičnej sféry adresáta. V zmysle § 48 ods. 1 OZ možno od zmluvy odstúpiť len, ak je to v zákone (v Občianskom zákonníku alebo inom zákone) pre konkrétny prípad stanovené alebo, ak bolo odstúpenie dohodnuté medzi účastníkmi zmluvy. Dohoda o odstúpení pritom nemusí byť viazaná na existenciu nejakého dôvodu. Pre odstúpenie od zmluvy tam, kde zmluva bola uzatvorená písomne platí, že aj odstúpenie musí byť písomné; inak zákon pre odstúpenie od zmluvy nevyžaduje žiadnu zvláštnu formu, preto odstúpiť od zmluvy možno písomne aj ústne. Občiansky zákonník v § 48, ale ani v žiadnom inom ustanovení neurčuje povinnosť, aby obsahom právneho úkonu odstúpenia od zmluvy bolo aj uvedenie dôvodu odstúpenia (či už zákonného alebo dohodnutého), prípadne uvedenie dôvodov odstúpenia v písomnom (prípadne aj ústnom) odstúpení od zmluvy neznamena viazanosť týmito dôvodmi.

Odvolací súd posudzoval, či kúpna zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi účastníkmi je platná, keďže odstúpiť možno len od platnej zmluvy (odstúpenie od neplatnej a teda neexistujúcej zmluvy je neplatné už z tohto dôvodu - rozpor so zákonom). Súd prvého stupňa ani nemal dôvod sa zaoberať tým, či navrhovateľka odstúpila od zmluvy, pretože tieto tvrdenia pred súdom prvého stupňa neuvádzala, a uviedla to len ako mimochodom v závere svojho odvolania. Odvolací súd preto, ako už bolo vyššie uvedené, zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že kúpna zmluva bola uzatvorená platne.

Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ust. § 120 ods. 1 veta prvá OSP, podľa ktorého účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť účastníkov v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastníkovi, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu) je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

V prejednávanej veci mala navrhovateľka bremeno tvrdenia, že s odporcom v I. rade uzatvorila kúpnu zmluvu, teda existenciu právneho vzťahu a táto skutočnosť medzi účastníkmi bola jednoznačne preukázaná kúpnu zmluvou. Na jednej strane však navrhovateľka tvrdí, že kúpna zmluva je neplatná z dôvodu nevyplatenia kúpnej ceny, o ktorej už odvolací súd vyššie uviedol, že tento dôvod nespôsobuje kúpnu zmluvu neplatnou a na druhej strane tvrdí, že od kúpnej zmluvy odstúpila, avšak odstúpiť možno len od takej zmluvy, ktorá bola uzatvorená platne, čo sa prieči jej tvrdeniu, keď neustále tvrdí, že kúpna zmluva je neplatná. O tom potom nasvedčuje i jej správanie, keď od takejto kúpnej zmluvy neodstúpila, pretože na preukázanie tohto tvrdenia nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 142 ods. 1 OSP a úspešnému odporcovi v I. rade náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v súvislosti s odvolacím konaním mu žiadne trov konania nevznikli.

Navrhovateľku v zmysle citovaného zákonného ustanovenia zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania odporcov v 2. a 3. rade, keďže títo boli v konaní plne úspešní, a preto im vzniklo právo na náhradu trov konania. Trovy konania predstavujú odmenu za právne zastúpenie a to za vyjadrenie k

odvolaniu v sume 30,03 eura (§ 14 1b vyhlášky) + 1 x režijný paušál v sume 7,81 eura. Preto takto trovy právneho zastúpenia predstavujú pre každého sumu 37,84 eura, ktorú je navrhovateľka povinná zaplatiť v lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku v súlade s ust. § 160 ods. 1 OSP a miesto plnenia je určené podľa § 149 ods. 1 OSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.